

ling om en delvis eller begrænset Brug af Forholdstalsvalgmaaden, hilser jeg med Glæde, idet jeg tilføjer, at jeg ligesom Konseilspræsidenten tillægger det ikke ringe Betydning, at det personlige Forhold mellem Kredsene og deres Repræsentanter opretholdes, omtrent som det er nu. Anvendelsen af Forholdstalsvalg i større Kredse, saaledes som det oprindeligt blev krævet af Højre, har jeg derfor altid set paa med stor Skepsis, ikke mindst fordi det utvivlsomt derved vilde give Partiledelsen en overordentlig stor Indflydelse med Hensyn til, hvem der skal vælges til Folkets Repræsentanter, en Indflydelse, som efter min Mening sjælden vil virke heldigt. Som sagt, jeg hilser derfor Forslaget om Enmandskredse, ogsaa om det tænkes kombineret med Forholdstalsvalg, som en betydelig Forbedring og i Virkeligheden en principiel Fravigelse fra det oprindelige Forslag. Det ærede Medlem vil altsaa her kunne se, at han heller ikke fra sine Meningsfæller i Højre vil kunne vente ubetinget Tilslutning til, at Forholdstalsvalg i større Kredse skulde være et bedre alment Grundlag. Det ærede Medlem og hans Nabo paa højre Side, det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich), som har vist saa stor Interesse for Forholdstalsvalgmaaden, og som har gjort et stort Forarbejde, et grundlæggende Arbejde for Tilvejebringelsen af Forslag om en Kombination af Valg i Enmandskredse og Forholdstalsvalg, burde derfor, hvis de interesserer sig for Forholdstalsvalgmaadens Bevarelse, ikke nu skifte Standpunkt og søge over til Forholdstalsvalg i større Kredse, men holde sig paa det Grundlag, hvorpaa Muligheden for Forholdstalsvalg efter min Mening beror.

Det ærede Medlem fra Esbjerg vilde haabe, at man maatte faa en Valglov, som var lige saa god som Grundloven. Nu, det Ønske er maaske for stort; Grundloven er det, der skal staa og vare, det er den, som skal hævde de Hovedgrundsætninger, hvorefter et Folks offentlige Liv skal ledes, det er derfor af den største Betydning, at Grundloven bliver saa god som overhovedet muligt. Valgloven skal selvfølgelig udføre Grundlovens Principper saa godt, den kan, men den er dog Dagsværk og ikke beregnet paa at staa saaledes gennem Tiderne som Grundloven. Jeg tror derfor, at hvis man ønsker, vi skal faa en Grundlov, der er saa god som den, Overenskomsten af 4. April giver, og

hvorom der nu i hele Landet kun lyder anerkendende, tilsluttende Ord, skal man give den en Følgesvend, der er saa god, som vi i Øjeblikket er i Stand til at give den, og som hurtigst muligt vil kunne bringe Grundlovens Gøder til vort Folk; og lad os saa vide, at Valglovens Værk kan vi let rette. Valgloven er et Instrument, som kan prøves i det politiske Liv, rettes og forbedres efter Tidens Behov og efter de Erfaringer, der gøres. Den Grundlov, som vi foreslaar, og som vi haaber at kunne gennemføre, har i sin § 32 en Affattelse, der omfatter denne Valglov, og for hvis Principper, saaledes som man nu ønsker Grundloven udført, denne Valglov er et nøje Udtryk. Derfor tror jeg, at de Ønsker, der ledsager Valglovsforslaget fra dette Ting til det andet høje Ting, bør først og fremmest, idet man anerkender det andet høje Tings og dets Medlemmers Ret til fri Deltagelse i Forhandlingerne om en Valglov, hvorunder de selv senere skal leve, gaa ud paa, at ogsaa Forhandlingerne i det andet høje Ting maa vise hos Grundlovsparterne den størst mulige Villighed til at føre den Overenskomst igennem, hvoraf denne Valglov er et Led.

Første Viceformand (Stævning): Jeg gaar ud fra, at Tingets Medlemmer helst vil undgaa et Aftenmøde, og jeg beder derfor ærede Medlemmer medvirke dertil. Saaledes som Sagen foreligger, maa det antagelig være let. Jeg vil derfor endnu nogen Tid fortsætte Mødet.

Ellinger: Jeg vil sige til den højtærede Minister, at det i de foregaaende Dage udtrykkelig er udtalt, at der indenfor de konservative Partier var mest Stævning for Forholdstalsvalg i store Kredse. Jeg og forskellige andre kunde meget godt gaa med til det Grundlag, som Ministeren har foreslaaet, vel at mærke, naar det udformes saaledes, at det ikke bliver en Karikatur af Forholdstalsvalgmaaden, hvad det imidlertid vil blive, i Særdeleshed, naar de foreliggende Ændringsforslag vedtages. Det umiddelbare, nære Forhold mellem Folketingsmanden og de Vælgere, som har valgt ham, kan opretholdes derved, at man ikke gennemfører Listesystemet, saaledes som vi kender det fra den kommunale Valglov, men derimod saaledes, som det er ordnet i Belgien. Dernæst vil jeg sige til den højtærede Minister, at det er rigtigt, naar han siger, at Venstrestemmer, som efter den nye Ordning bliver afgivet i Hovedstaden, ikke